

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **M. Š.**, IČO: X,
sídlem X,
zastoupený Mgr. Veronikou Janošíkovou, advokátkou,
sídlem Kpt. Nálepky 2244, 440 01 Louny,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48 , 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2020, č. j. KUUK/140549/2020/Kri,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím své právní zástupkyně v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2020, č. j. KUUK/140549/2020/Kri, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Žatec, odbor správních činností, obecní živnostenský úřad (dále jen „živnostenský úřad“), ze dne 15. 6. 2020, č. j. MUZA 21728/2020. Tímto rozhodnutím živnostenský úřad podle § 58 odst. 1 písm. b) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „živnostenský zákon“), zrušil žalobci živnostenské oprávnění k provozování živnosti s předmětem podnikání „Truhlářství, podlahářství“ a „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že jej živnostenský úřad nevyrozuměl o jeho právech ve správním řízení, zejména o jeho právu požádat o prominutí překážky ve smyslu § 8 odst. 2 živnostenského zákona. Rovněž jej nijak nevyzval k doložení potřebných podkladů včetně podkladů vztahující se k možnému prominutí uvedené překážky. Uvedl, že rozhodnutí o prominutí překážky podle § 8 odst. 2 živnostenského zákona je založeno na správním uvážení živnostenského úřadu a předpokládá dostatečnou znalost konkrétní situace dlužníka. Správní uvážení probíhá v přesně vyznačených mezích, stanovených příslušnou správní právní normou, minimálně však podle zásady legality.
3. Dále namítal, že živnostenský úřad měl zjistit skutečný stav věci, včetně skutečností svědících v jeho prospěch. Konstatoval, že mu nelze klást k tíži, že v řízení před správními orgány nedoložil žádné dokumenty, neboť skutečnost, že ke vzniku jeho hospodářských problémů nedošlo jeho vědomým jednáním, ale z důvodu nájemních smluv, vyplývá přímo z insolvenčního řízení. Podotkl, že snaha žalobce vyvázat se z nájemních smluv, resp. jeho úsilí vedlo k rozvázání nájemní smlouvy formou dohody, která taktéž byla součástí insolvenčního spisu a správní orgány měly možnost se s těmito skutečnostmi náležitě a bez jakýchkoli problémů seznámit, neboť insolvenční rejstřík je veřejný a samotné správní orgány z něho jednoznačně čerpaly informace. Správní orgány se však těmito skutečnostmi a důvody hospodářských problémů žalobce nezabývaly. Jelikož živnostenský úřad nedostatečně prostudoval žalobcův insolvenční spis, tak nebyl schopen náležitě zjistit skutkový stav a rozhodnout v souladu s ustálenou rozhodovací praxí nadřízených orgánů a soudů.
4. Živnostenský úřad dle názoru žalobce porušil § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť před vydáním rozhodnutí neměl žalobce možnost vyjádřit se k jeho podkladům. Pochybení živnostenského úřadu spatřoval žalobce rovněž ve skutečnosti, že mu bylo zasláno pouze vyrozumění o zahájení správního řízení, ale nebyl vyzván k doložení potřebných podkladů či k osobnímu projednání věci.
5. Žalobce uvedl, že v důsledku chybného postupu živnostenského úřadu mu tak byla odňata schopnost jednat před správním úřadem, tedy nemohl řádně tvrdit a ani doložit skutečnosti na svoji obranu. K tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2019, č. j. 1 As 308/2018-28.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí. Nejprve podotkl, že rozhodnutí živnostenského úřadu bylo žalobci doručeno marným uplynutím lhůty k vyzvednutí zásilky dne 29. 6. 2020 a následně dne 1. 7. 2020 byla zásilka s rozhodnutím vhozena do domovní schránky žalobce. Dále uvedl, že o možnosti požádat o prominutí překážky provozování živnosti byl žalobce poučen v oznámení o zahájení řízení ze dne 13. 5. 2020, které mu bylo doručeno dne 18. 5. 2020. Dodal, že žalobce žádost o prominutí překážky v průběhu správního řízení nepodal.
7. K námitkám týkajícím se nezjištění skutkového stavu a hospodářské situace žalobce žalovaný uvedl, že živnostenský úřad je vázán pravomocným usnesením soudu o zrušení konkursu. V případě, že na základě pravomocného rozhodnutí vznikne podezření, že u

podnikatele nastala překážka provozování živnosti, je živnostenský úřad povinen řízení o zrušení živnostenského oprávnění zahájit. Doplnil, že z § 8 odst. 2 věty čtvrté živnostenského zákona vyplývá, že řízení o prominutí překážky je zahajováno na žádost, nikoli z úřední povinnosti. Dle žalovaného neměl živnostenský úřad povinnost vyzvat žalobce k doložení podkladů k prominutí překážky, neboť řízení ve věci prominutí překážky nebylo zahájeno.

8. Žalovaný konstatoval, že žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech. V oznámení o zahájení řízení ze dne 13. 5. 2020, byl žalobce seznámen s tím, co je podkladem zahajovaného řízení a rovněž, že správní orgán má shromážděny všechny potřebné podklady k vydání rozhodnutí. Dále byl žalobce seznámen s jeho právy v řízení, včetně práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, navrhopvat důkazy a požádat o informace o řízení.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný soudu nesdělili nesouhlas s tímto postupem, přičemž byli poučeni, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělili.
10. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Živnostenský úřad na základě informací z Informačního systému rejstříku živnostenského podnikání zjistil, že dne 8. 1. 2020 bylo vydáno usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. KSUL 43 INS 19540/2016-B-41, které nabylo právní moci dne 29. 1. 2020. Výrokem IV. tohoto usnesení rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem, že konkurs na majetek dlužníka (žalobce) se podle § 308 odst. 1 písm. d) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon), zrušuje, protože majetek dlužníka je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující. Živnostenský úřad si dne 13. 5. 2020 pořídil pracovní výpis z živnostenského rejstříku, dle kterého měl žalobce vydaná živnostenská oprávnění s předměty podnikání „Truhlářství, podlahářství“ a „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“. Téhož dne vydal živnostenský úřad oznámení o zahájení řízení č. j. MUZA 16947/2020, které bylo žalobci doručeno dne 18. 5. 2020. V tomto oznámení živnostenský úřad žalobci sdělil, že zahajuje řízení ve věci podezření, že u žalobce nastala

překážka provozování živnosti podle § 8 odst. 2 živnostenského zákona. Současně uvedl, že živnostenský úřad podle § 58 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona zruší živnostenské oprávnění, pokud nastanou překážky podle § 8 téhož zákona. Živnostenský úřad následně vydal rozhodnutí ze dne 15. 6. 2020, č. j. MUZA 21728/2020, kterým podle § 58 odst. 1 písm. b) živnostenského zákona, zrušil žalobci živnostenské oprávnění k provozování živnosti s předmětem podnikání „Truhlářství, podlahářství“ a „Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, a to z důvodu překážky provozování živnosti dle § 8 odst. 2 živnostenského zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání, které na základě výzvy žalovaného doplnil. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

13. Podle § 3 správního řádu platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
14. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
15. Podle § 8 odst. 2 živnostenského zákona nemůže živnost provozovat fyzická nebo právnická osoba, a to po dobu 3 let od právní moci rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo od právní moci rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující. Živnost dále nemůže provozovat fyzická nebo právnická osoba, a to po dobu 3 let od právní moci rozhodnutí o zrušení konkursu proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů. Byl-li konkurs zrušen z jiného důvodu, překážka provozování živnosti uvedená v odstavci 1 odpadá právní mocí rozhodnutí o zrušení konkursu. Živnostenský úřad může prominout překážku uvedenou ve větě první nebo druhé, jestliže dlužník prokáže, že u něho jsou splněny předpoklady pro řádné plnění povinností při podnikání a pro řádné plnění finančních závazků.
16. Podle § 58 odst. 1 písm. b) téhož zákona zruší živnostenský úřad živnostenské oprávnění, jestliže nastanou překážky podle § 8 nebo § 8a, nejedná-li se o překážku podle § 8 odst. 5 u živnosti volné.
17. Nejprve se soud zabýval souborem námitek týkajících se nepoučení žalobce o jeho právech ve správním řízení. V oznámení o zahájení řízení, které bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 18. 5. 2020, živnostenský úřad uvedl, že žalobce se tímto oznámením stává účastníkem správního řízení dle § 27 správního řádu se všemi jeho právy a povinnostmi. K právům účastníků správního řízení živnostenský úřad dále uvedl, že účastníci mají dle § 33 až § 35 správního řádu právo dát se v řízení zastupovat zmocněncem a právo nahlížet do spisu dle § 38 správního řádu. Dále uvedl, že dle § 36 správního řádu jsou účastníci řízení oprávněni po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí navrhopat důkazy a činit jiné návrhy, mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko a právo požádat o informace o řízení. Živnostenský úřad dále v oznámení o zahájení řízení konstatoval, že před vydáním rozhodnutí mají účastníci řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, přičemž živnostenský úřad v oznámení o zahájení řízení výslovně jako podklad rozhodnutí zmínil usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. KSUL 43 INS 19540/2016-B-41. Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že živnostenský úřad žalobce o jeho právech ve správním řízení řádně poučil.

18. Ve vztahu k námitce nepoučení o možnosti požádat o prominutí překážky dle § 8 odst. 2 živnostenského zákona, pak soud uvádí, že v oznámení o zahájení řízení živnostenský úřad mimo jiné uvedl: *„Živnostenský úřad může překážku prominout, jestliže dlužník prokáže, že u něho jsou splněny předpoklady pro řádné plnění povinností při podnikání a pro řádné plnění finančních závazků. Na kladné rozhodnutí ve věci prominutí překážky nemá však podnikatel právní nárok.“* Dle soudu bylo poučení ve vztahu k prominutí předmětné překážky dostačující, neboť z uvedeného je zřejmé, že o prominutí překážky rozhoduje živnostenský úřad na základě žádosti dlužníka. Skutečnost, že rozhodnutí ve věci prominutí překážky je vydáno na základě žádosti dlužníka, vyplývá přímo z dikce § 8 odst. 2 živnostenského zákona, konkrétně ze slovního spojení *„jestliže dlužník prokáže“*, které vyjadřuje budoucí aktivní konání dlužníka. Názor, že o prominutí překážky je rozhodováno na základě žádosti, zastává i odborná literatura, která uvádí: *„Překážka vzniká právní mocí rozhodnutí insolvenčního soudu a trvá po dobu 3 let od právní moci tohoto rozhodnutí. Živnostenský úřad může uvedenou překážku na žádost podnikatele prominout s ohledem na schopnost dlužníka řádně plnit při podnikání své povinnosti a finanční závazky.“* (srov. Horzinková, E. *Živnostenský zákon: Praktický komentář*. 15. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2018, s. 266, k § 8). Rozhodující pro projednávanou věc je tedy skutečnost, že žalobce v řízení před živnostenským úřadem nepožádal o prominutí překážky provozování živnosti; v tomto směru žalobce nic neuvedl a ani neprokazoval. Živnostenský úřad tak nemohl rozhodovat o prominutí překážky provozování živnosti ve smyslu § 8 odst. 2 živnostenského zákona, neboť žalobce žádné takové řízení neinicioval. Ani v tomto ohledu tak živnostenský úřad nemohl pochybit. Námitky týkající se nedostatečného poučení žalobce o jeho právech tedy shledal soud nedůvodnými.
19. Soud rovněž nepřisvědčil námitce žalobce, že se před vydáním rozhodnutí nemohl vyjádřit k jeho podkladům. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že živnostenský úřad v oznámení o zahájení řízení ze dne 13. 5. 2020 žalobce poučil o tom, že v rámci správního řízení má právo vyjádřit své stanovisko k věci a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. V oznámení o zahájení řízení bylo výslovně uvedeno, že živnostenský úřad *„shromáždil veškeré podklady k vydání rozhodnutí ve věci a tímto umožňuje za účelem uplatnění Vašich práv jako účastníka řízení využít možnost před vydáním rozhodnutí vyjádřit se ke všem shromážděným podkladům (§ 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád). [...] Správní orgán v této věci nerozhodne dříve než po 15 dnech ode dne doručení tohoto oznámení.“* Takto formulované poučení podle názoru soudu poskytlo žalobci dostatek informací k tomu, aby mohl očekávat, že po uplynutí 15 dnů od doručení předmětného oznámení živnostenský úřad ve věci rozhodne, neboť již v době zaslání oznámení žalobci měl dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí (živnostenský úřad výslovně zmínil usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. KSUL 43 INS 19540/2016-B-41). Po předmětném oznámení ze dne 13. 5. 2020 živnostenský úřad podklady pro rozhodnutí nijak nedoplňoval, tudíž měl žalobce faktickou možnost seznámit se s úplným správním spisem v období od doručení oznámení dne 18. 5. 2020 až do vyhotovení rozhodnutí dne 15. 6. 2020. Skutečnost, že žalobce svého práva seznámit se s podklady rozhodnutí nahlédnutím do správního spisu a vyjádřit se k nim nevyužil, jde výhradně k jeho tíži. Soud tedy uzavírá, že žalobce nebyl v řízení před živnostenským úřadem zkrácen na svých procesních právech vyplývajících z § 36 správního řádu. Předmětná námitka proto není důvodná.
20. S ohledem na výše uvedené soud dále podotýká, že živnostenský úřad v předmětném oznámení vyslovil názor, že má dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí ve věci, proto žalobce nijak nevyžýval k doložení dalších podkladů. Ze stejného důvodu živnostenský

úřad nenařídil ústní jednání, neboť provedení ústního jednání nebylo v projednávaném případě s ohledem na povahu řízení, obsah usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. KSUL 43 INS 19540/2016-B-41 a procesní pasivitu žalobce nezbytné. Ani v tomto směru živnostenský úřad nepochybil.

21. Soud se dále zabýval námitkou nedostatečně zjištěného stavu věci. V projednávané věci zrušil živnostenský úřad živnostenské oprávnění žalobce, neboť u něj nastala překážka provozování živnosti zakotvená v § 8 odst. 2 živnostenského zákona. Skutečnost, že tato překážka u žalobce nastala, je zřejmá z usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 1. 2020, č. j. KSUL 43 INS 19540/2016-B-41, které je součástí správního spisu a z něhož živnostenský úřad správně vycházel. Hospodářské problémy žalobce, které vedly v minulosti k úpadku žalobce a které žalobce zmínil teprve v doplnění jeho odvolání, nebyly pro řízení o zrušení živnostenského oprávnění relevantní, neboť rozhodující byla skutečnost, že usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem č. j. KSUL 43 INS 19540/2016-B-41 byl konkurs na majetek dlužníka (žalobce) zrušen, protože majetek dlužníka byl pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující. V řízení o zrušení živnostenského oprávnění tak byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a námitka žalobce o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu proto není důvodná.
22. Z výše uvedeného je zřejmé, že žalobce nebyl postupem živnostenského úřadu nijak zkrácen na svých právech. Žalobcem uváděný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2019, č. j. 1 As 308/2018-28, není na nyní projednávanou věc přílehlavý. Ve věci řešené Nejvyšším správním soudem se totiž jednalo o to, zda byl v daném případě u žalobce naplněn liberační důvod dle § 8 odst. 6 písm. b) části věty za středníkem živnostenského zákona, tedy zcela jiné otázky, než která je předmětem soudního přezkumu v této věci. Podstatné v této věci, jak je ostatně výše uvedeno, je to, že u žalobce byla naplněna překážka provozování živnosti podle § 8 odst. 2 živnostenského zákona, pro kterou byl živnostenský úřad povinen zrušit živnostenské oprávnění žalobce, a že žalobce nepožádal o prominutí překážky provozování živnosti. Podmínky pro zrušení živnostenské oprávnění žalobce tedy byly v projednávané věci splněny, a správní orgány tudíž rozhodly o zrušení živnostenské oprávnění žalobce v souladu se zákonem.
23. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ve výroku I. rozsudku zamítl.
24. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a ani je nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. září 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu